

MARELICA Zakaj o tem nič ne vemo?

Ljudstvo Hunza v Karakorumu v svoji 900 letni zgodovini ne pozna niti enega primera raka. Ugotovljeno je bilo, da je to posledica njihove - prehrane!

Hunze se namreč pretežno hranijo z marelicami in njenimi jedrci, le-ta pa vsebujejo snov **laetril** ali amigdalin, kar je drugo ime za **vitamin B17**, ki se sprosti ob rakavi celici (če ima na razpolago dovolj encimov) in raka - ubije.

Tudi druge strašne bolezni so bile v zgodovini že premagane z enim vitaminom, in sicer skorbut z **vitaminom C**, pelagra (97%-na smrtnost) z vitaminom B3, perniciozna anemija (99%-na smrtnost) z vitaminom B12 in beriberi z vitaminom B1.

Danes se po svetu na stotisoče ljudi se zdravi z B17.

Nekaj dokumentiranih dejstev: v mehiškem mestu Tijuana je 40 klinik, ki zdravijo z Metabolic Therapy, torej s prehrabnimi dodatki: B17, antioksidanti, vitamini (zlasti tudi A), minerali in encimi.

Vse te snovi krepijo imunski sistem in istočasno selektivno napadajo rakave celice.

Niti enega primera ni, da bi B17 komu škodoval!

Danes je že jasno, da je B17 odlična preventiva proti raku, povrhu vsega je to zdravilo zastoj! Nekaj moramo tako ali tako jesti.

O ugodnem vplivu vitamina B17, ki so ga naši stvarniki Elohim položili v semena sadežev, predvsem mareličnih (o tem smo podrobneje pisali v prvem delu sestavka v prejšnji številki revije), se pojavlja vsak dan toliko informacij, da jih človek ne more sproti prebrati.

Pri raku ne zadostuje en sam vitamin. B17 namreč deluje samo v primeru, če presnova živalskega mesa ne porabi določenih encimov.

VITAMIN B 17 IN KRALJICA MARELICA

"Presnojedec ne moreš postati, ker si že presnojedec. Tvoje telo je ustvarjeno, da predela sveže snovi." (David Wolfe, "Nature's First Law" - "Prvi zakon Narave")

Z izrazom vitamin B 17 je označeno veliko število vodotopnih sladkornih povezav, ki so prisotne v nad 800, povečini užitnih, rastlin. Najpogosteje in v največji koncentraciji se nahaja B 17 v mehkih delih jedrc sadja kot so marelice, breskve, nektarine, češnje, češplje in - jabolka. Pri prvih petih je treba streti koščico, da se pride do mehkega jedra.

Agrumi (pomaranče, limone, grenivke) ne vsebujejo vitamina B 17.

Daleč največ ga je v marelični koščici.

Pri večini sort (ki morajo rasti divje) ga je od 2 do 2,5 % teže koščice. Precej vitamina B 17 vsebujejo tudi proso, ajda, makadamski orehi, bambusovi poganjki, in nekatere vrste soje in graha.

Seveda morajo biti biološko pridelani in ne obdelani industrijsko.

Svetovno znani raziskovalec raka dr. Krebs je dal svoja spoznanja v javnost 1974 med predavanjem pred Second Annual Cancer Convention v Los Angelesu:

*"Za preventiven odmerek vitamina B 17 že vemo. Ljudstvo Hunza ni imelo v svoji 900 letni zgodovini niti enega primera raka. To pleme se prehranjuje z naravnimi živili, ki vsebujejo vsaj 50 do 75 miligramov vitamina B 17 na dan. Deželo Hunzov opisujejo kot deželo, kjer je marelica kraljica. Tri mesece jo jedo svežo, ostali čas pa posušeno. Nikdar ne jedo marelic brez jedra koščice. Ko tujec koščico vrže na tla, jo domačin pobere in mu jo da nazaj, češ da je to najboljše pri marelici." Dr. Krebs je zapisal tudi naslednje: "Ogromna večina zahodnjakov ne pojé v enem letu toliko vitamina B 17 kot človek Hunza v enem dnevu. Posledica te opustitve je strašno pomanjkanje **vitamina B 17**, oziroma cianogenega glikozida, ki je antineoplastičen (protinovotvorben) vitamin. Ta vitamin ni del naše prehrane; in to dejstvo razloži, zakaj se je rakava bolezen v naši družbi tako razpasla, da je dosegla epidemične razsežnosti, saj objokuje vsaka tretja ameriška družina primer rakavega obolenja.", in to leta 1974.*

Danes ima vsak tretji Američan raka, sredi 21. stoletja pa bo po nekaterih predvidevanjih skoraj vsakdo umrl za rakom. In to je bolezen, ki zelo boli. Ernst Krebs je vedno poudarjal, da gre pri raku za bolezen presnove, ki ni nalezljiva in ki je ne povzročajo virusi ali bakterije.

"Bolezen presnove je neposredno v nespremenljivi zvezi z našo prehrano. Rad bi vam dal na pot kategorično, oziroma aksiomatično, temeljno resnico - resnico, kateri se ne da na noben način ugovarjati, ne iz znanstvenega, ne iz zgodovinskega in kaj šele iz kakega drugega vidika. To namreč, da v zgodovini medicine ni mogla biti še nikdar kaka kronična oziroma presnovna bolezen preprečena ali ozdravljena razen preko činiteljev, ki se nahajajo v prehrani ali v presnovi."

PRAVLJICI ŠE NI VIDETI SREČNEGA KONCA

"Vsakdo mora vedeti, da je vojna proti raku v glavnem prevara" (Dr. Linus Pauling, 1901-1994, dvojni nobelovec, predsednik Ameriškega kemičnega združenja) kajti pojavila se je hudobna čarovnica.

Seznam agresivnih napadalcev, ki govorijo o mazaštvu, gre v nedogled.

Najbolj vplivne so velike ustanove: FDA - Food and Drug Administration (Uprava hrane in drog), ACS - American Cancer Society in NCI - National Cancer Institute (nacionalni inštitut za raka).

V igri je seveda 11 milijard dolarjev, ki jih letno navrže običajno zdravljenje raka.

Nasprotniki laetrila so bili zelo uspešni: v ZDA je proizvodnja in trženje z B 17 prepovedano!

Obstajajo Američani, ki so si raka pozdravili v Mehiki in ker so potem hoteli v ZDA uživati ta vitamin, a so bili zapleteni v procese in nekateri so bili celo zaprti.

Ko je kakšna stvar tako preganjana, jo je treba natančno proučiti.

S civilizacijo se širi rak, s širjenjem interneta pa se širi tudi prepovedano védenje o zdravljenju raka.

NEKOLIKO KEMIJE

Nasprotniki vitamina B 17 imajo dober izgovor: ta snov namreč vsebuje cianid, ki je na slabem glasu kot modra galica (bakrov sulfat s kristalno vodo) in je strupen.

A dejstva govorijo drugače: še nikdar ni nihče umrl ob uživanju vitamina B 17. Ta snov je namreč zelo "inteligentna". Dr. Krebs je ugotovil, da B 17 sestoji iz ene molekule hidrogencianida (modra galica), ene molekule benzaldehida (sredstvo proti bolečinam) in dveh molekul glukoze (grozdni sladkor, monosaharid). Obe prvi snovi sta močna strupa, ki sama lahko povzročita smrt. Njuna kombinacija znotraj vitamina B 17 pa je stabilna, kemično neaktivna in nestrupena. To spojino lahko stre samo encim beta-glukozidaza. Ta encim je sicer prisoten v vsem telesu, na tistih mestih pa, kjer so se stvorile rakave celice, se nahaja v ogromnih količinah. Beta-glukozidaza razpara molekulo B 17 na tistem mestu, kjer se je stvoril rak. Oba strupa se sinergetsko spojita in s tem ustvarita superstrup, ki je nekajkrat močnejši, kot sta obe snovi v izoliranem stanju. Zahvaljujoč selektivni strupenosti molekule B 17 zadane rakavo celico kemična smrt. Encim rhodaneza prevzame pri tem nadzorno funkcijo. V telesu ga je zelo malo po celem telesu, ni ga pa tam, kjer so se naredile rakave celice! Ko B 17 pride v stik z zdravimi celicami, rhodaneza razstrupi cianid (iz modre galice) in oksidira skupino benzaldehidov, kar seveda pomeni, da B 17 postane aktiven z zelo ostro natančnostjo samo na mestih, ki jih je napadel rak, ne pa na zdravem tkivu. Oba stranska produkta, ki nastaneta kot reakcija z rhodanezom - namreč tiocianat in benzojeva kislina -, pa celo obogatita zdrave celice s hranilnimi snovmi. Če pa je teh snovi preveč, se izločajo z urinom.

Še enkrat poudarjamo: v laetrilu ni "prostega" vodikovega cianida. Šele ko pride laetril v stik z encimom beta-glukozidaza, tvori dve molekuli glukoze, grozdnega sladkorja, eno molekulo bezaldehida in eno vodikovega cianida - hidrogenski cianid - HCN. Samo rakava celica vsebuje ta encim. Ključna beseda pri tej zadevi je, da mora HCN šele nastati, saj ne plava prosto v laetrilu in se potem sprosti, ampak mora biti oblikovan. Encim beta-glukosidaza in samo ta encim lahko tvori HCN iz laetrila. Če ni v telesu rakavih celic, potem tudi ni beta-glukosidaze, če te ni, HCN ne more nastati iz laetrila. Benzaldehid, ki se oblikuje ob tej kemični reakciji, je za rakavo celico skrajno strupen.

ZAKAJ O VSEM TEM NIČ NE VEMO?

Ker je tudi najbolj izsušen rakov pacient v očeh industrije tolst zlat osel! John D. Rockefeller je 1928 združil svoj imperij z nemškim kartelom IG Farben (ki je svoj čas z denarjem in svojimi izdelki močno podprl Hitlerja, v Auschwitzu pa je imel svoje zastopnike) - in s tem ustanovil največji in najvplivnejši farmakološki kartel na tem svetu. Zanj je bila največja kriva vera misliti, da ima narava zdravilo za vsako bolezen.

Toda isti John Rockefeller nikdar v življenju ni uporabljal kemičnih zdravil, ampak vedno samo naravna, umrl pa je leta 1937 v starosti 99 let!

Takšni Rockefellerji vzbujajo nove potrebe.

McDonald's krmi otroke z umetnimi redilnimi snovmi, potem jim pa farmacevtska industrija prodaja kemična sredstva za hujšanje. Nove kemične snovi zaščitijo z avtorskim pravom.

Dve, od njih odvisni organizaciji, odobrita njihov licenciran zvarok: AMA - American Medical Association in FDA - Food and Drug Administration.

Obe organizaciji izobražujeta z denarjem Rockefellerjevega koncerna zdravnike, ki spravijo njihova zdravila med ljudi. Ves "napredek" v medicini financira skoraj izključno tisti kartel.

Kar je nekoč izgledalo kot napredek za bolne, je končno privedlo do popolne monopolizacije medicinskega sektorja, kjer farmacija vzdržuje raziskave, ki se jih da patentirati, kajti samo te zagotavljajo velik denar.

Vse, kar ima na razpolago mati narava, ne pride v poštev, zato po celem svetu onemogočajo ali celo prepovedujejo naravna zdravila ali pa zahtevajo iste pogoje testiranja, kakor si jih privoščijo največji farmacevtski velikani za svoje laboratorijske zvarke.

Malim proizvajalcem naravnih zdravil to zlomi finančni tilnik.

Vzemimo primer: **stevia je sladilo in zdravilo** (uporabno tudi za sladkorne bolnike, ki jih je na milijone po svetu), ki ga pridobivajo iz paragvajске rastline stevia rebaudiana.

Na Japonskem s stevio sladijo že več kot polovico sladkih jedi in pijač, v ZDA in EU pa njena uporaba ni dovoljena!
Podobno se dogaja konoplji in glogu.

ZVENI KOT PRAVLJICA

Poglejmo tri dokumentirane izjave bolnikov, ki jih je v svojih knjigah in poročilih zapisal ameriški raziskovalec raka, dr. Philip Binzel:

"Joseph Allen je imel raka od 70ih let naprej. Pred kratkim so pri njem ugotovili sesedanje krvi, kar je potrdilo navzočnost raka. Jetrna pega (močan sum za raka) se je nekontrolirano širila. Potem ko je jemal en teden B 17, je pega popolnoma izginila.

George Robinson je poročal, da so njegovega očeta, ki so ga bili odpustili kot neozdravljivega, preiskali, ko se je zdravil tako s kemoterapijo kot z B 17.

Tumor se je zmanjšal za 75 % in zdravniki so bili ob sapo. Izjavili so, da se bo očitno izmazal.

Sandy Williams je poročala, da se ji je rak povrnil, ko je nehala jemati marelična jedrca. Ko je pred nekaj meseci začela jesti jedrca, je kožni rak izplahnel v enem do dveh tednih. Ko je prenehala z jedrci, se je rak povrnil."

A NE SAMO TO

V znanstvenih krogih pa se je v vsem tem času odvijala prava drama. Zgodbo pričnimo z življenjskim delom dr. Kanematsuja Sugiure, ki je veljal za najuglednejšega specialista za raka v ZDA. 1962 je objavil na stotine znanstvenih poročil v seriji štirih knjig in nihče manj kot dr. C. Chester Stock, vodja testnega oddelka pri Sloan Kettering Memorial Hospital (MSK), torej pri ustanovi, ki proučuje raka, je v predgovoru zapisal:

"Težko je naleteti pri proučevanju raka na ime, ki bi bilo povsod tako poznano, kot je ime Kanematsu Sugiura. Najbolje je to izrazil ruski izvedenec za raka, ki nas je obiskal. Rekel je, da če dr. Sugiura nekaj objavi, potem nam ni treba raziskovanja ponoviti, kajti naši zaključki bi bili skladni z njegovimi."

Ta véliki strokovnjak je koncem 70ih let na newyorškem Rockefeller Institute of Sloan Kettering Memorial Hospital izpeljal študijo o laetrilu.

Njegovi izsledki so postali prava blamaža za MSK in za finančnike te firme, ki jo s svojimi subvencijami držijo pri življenju.

Po petletnih raziskavah so se zaključki dr. Sugiura namreč glasili:

- laetril omejuje rast tumorjev
- pri miših prepreči širjenje raka (metestaziranje)
- omili bolečine, je uspešen kot preventiva raka
- izboljšuje splošno počutje.

Znanstvenika dr. Elisabeth Stockert in dr. Lloyd Schoen (oba delata pri MSK kot biokemika) sta Sugiurove ugotovitve potrdila. Schoen je celo zabeležil 100% ozdravitev pri švicarskih albino miših z dodajanjem Mannersovih protinovotvornih encimov. Pozneje je postal ta postopek standarden pri zdravnikih, ki so uporabljali laetril.

Tudi mediji so se poželjivo vrgli na senzacionalno novost: "Najuglednejši izvedenec za raka v ZDA je dokazal učinkovitost vitamina B 17!"

A zgodilo se je nekaj nezaslišanega: Sugiurovih izsledkov njegov inštitut ni objavil! Dr. Sugiura se je pritožil, v zahvalo pa so ga odpustili!

V knjigi "The Anatomy of a Cover-up" ("Anatomija nekega prikrivanja") je opisana kriminalna zgodovina Sugiurovih raziskovanj, več o tem pa v prihodnji številki revije.